

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου
25 Μαρτίου, 2019

Αγαπητέ μου Ενορίτη,

Ο μεσσιανικός λόγος του Ιησού, ουσιαστικά, είναι αντιεξουσιαστικός. Προβάλλει την “εξουσία” της διακονίας.

Δίνει βέβαια την εντύπωση, πως ιστορικά είναι παράλογος.

Αποκαλύπτει όμως τη σοφία του χριστιανικού μηνύματος.

Ενκαιρία, ώστε μια νέα λογική στα θεολογικά και πνευματικά δρώμενα να αναδυθεί.

Φαίνεται πραγματικά παράδοξο, όταν ανεβαίνεις στην εξουσία, να προσπαθείς να υπηρετήσεις. Να διακονήσεις τον άλλο. Και ενώ επιδιώκεις να είσαι ο πρώτος υποτίθεται, στο τέλος να γίνεσαι δούλος όλων. Κάτι που είδαμε να εφαρμόζει ο Κύριος στη ζωή Του και να το προτείνει ως ήθος. Αλλά και αξίωμα ζωής και στους μαθητές Του. Την εποχή εκείνη οι ηγέτες ασκούσαν απόλυτη εξουσία. Καταδυνάστευαν το λαό. Οι ενέργειές τους στόχευαν στην κατοχύρωση και τη διασφάλιση των συμφερόντων μιας μικρής ομάδας ανθρώπων. Εκείνων που βρίσκονταν στην εξουσία. Και είχαν δύναμη. Και πλούτο.

Καμιά έννοια δικαίον δεν έφθανε στους μικρούς και τους αδύναμους.

Η θρησκευτική εξουσία ήταν εγκλωβισμένη στην δική της αποκλειστικότητα.

Οι θρησκευτικοί ηγέτες του ιουδαϊκού χώρου έφθαναν μάλιστα μέχρι του σημείου να οικειοποιούνται απόλυτα τη σωτηρία. Να διακηρύσσουν ότι ούτε ο Θεός νοιάζεται για τους αμαρτωλούς και τους καταφρονημένους.

Η παρέμβαση του Ιησού με τη σύνδεση της εξουσίας με τη διακονία ακούστηκε παράλογη. Και αποτέλεσε σκάνδαλο.

Η προβολή των όρων “δούλος” και “διάκονος”, ότι το απεχθέστερο υπήρχε, θεωρήθηκε επικίνδυνη υπόθεση.

Ένας ραββί που διδάσκει κατ’ αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί παρά να είναι ανατροπέας των κοινωνικών δομών. Γι’ αυτό και πρέπει να εξονδετερωθεί.

Το μήνυμα όμως του Ιησού εντυχώς(!) σώθηκε. Και σωστά.

Έγινε έργον ευαγγελισμού για την ανθρωπότητα μέχρι και σήμερα.

Η διακονία πλέον πρέπει να θεωρείται δομικό στοιχείο της εκκλησιαστικής εξουσίας.

Ε
Ν
Α
Γ
Ρ
Α
Μ
Μ
Α
Γ
Ι
Α
Γ
Ε
Ν
Α

Η Εκκλησία δεν ασκεί εξουσία.

Διακονεί το λαό και τον κόσμο. Σ' όλα τα επίπεδα και τις μορφές της ζωής.

Ο διάκονος και η διακονία δεν αποτελούν απλώς τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης. Αντίθετα. Συνιστά την ουσία όλης της ιεραρχικής κλίμακας.

Συντασσόμαστε με τη θυσιαστική πορεία του Κυρίου λοιπόν;

Γινόμαστε μιμητές των παθών Του;

Συνειδητοποιούμε άραγε τούτη την πραγματικότητα;

Πολλοί το αποδέχθηκαν. Το έκαναν δικό τους. Και η ζωή τους ξαπλώθηκε. Ατόφια και γνήσια. Και θυσίασαν τα πάντα. Και τη ζωή τους ακόμη.

Η Ιστορία μας πολλά μας καταμαρτυρεί.

Η σημερινή μέρα μας τα υπενθυμίζει. Σε μόνιμη βάση μάλιστα.

Σαν πυρσοί φωτίζουν της δικής μας ζωής τις κακοτοπιές. Και μας καλούν.

Άφησαν τα πάντα. Θυσιάστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας.

Πολέμησαν τον όποιον ζυγόν.

Διακόνησαν με τη θυσία τους. Την προσφορά τους την τόσο μεγάλη.

Κατορθώματα πολλά. Και τεράστια.

Ηρωϊκές σελίδες γράφτηκαν όχι λίγες.

Έδωσαν το “παρών” στην κλήση της Πατρίδας. Και της Ιστορίας.

Ποτάμι το αίμα τους πότισε της ελευθερίας το δέντρο.

Η Παναγία υπάκουσε στον Θεού την κλήση.

Οι Έλληνες στην κλήση της Πατρίδας.

Μας δίνει κανένα μήνυμα τούτη η γιορτή;

Με την αγάπη μου,

Ο ιερέας

της ενορίας σου